

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdu, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **G. I.**, zastoupený Mgr. Ondřejem Rejskem, advokátem se sídlem Buzulucká 431, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 16. 6. 2008, č. j. 29 Az 73/2007 - 48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta Mgr. Ondřeje Rejska **se určuje** částkou 4800 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal dne 1. 8. 2007 žádost o udělení mezinárodní ochrany, ve které uváděl zejména následující skutečnosti: (1) jeho otec byl členem tehdy opoziční politické strany Národní demokratický kongres (*National Democratic Congress*, dále jen „NDC“), přičemž žalobce byl jakožto rodinný příslušník terčem násilí ze strany tehdy vládnoucí Nové vlastenecké strany (*National Patriotic Party*, dále jen „NPP“); (2) poté, co se přesunul s rodinou z města Tamale do města Jamasi Nkwanta, byl napaden spolu se spoluhráči na fotbalovém hřišti příslušníky kmene Ashanti, kteří byli jiného náboženského vyznání (křesťané) než žalobce (muslim).

Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 10. 2007, č. j. OAM-1-614/VL-07-05-2007, rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany žalobci podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Hlavním argumentem žalovaného ohledně tvrzeného pronásledování z důvodu politického přesvědčení byl závěr, že (1) žalobce nedokázal poskytnout bližší informace o činnosti svého otce v NDC a sám (na rozdíl od svého otce)

problémy s NPP neměl; (2) žalobce se nepokusil vyhledat ochranu u ghanských orgánů. Pokud jde o hrozbu ze strany příslušníků kmene Ashanti, jednalo se podle žalovaného o ojedinělý útok, což dokládají i dostupné zprávy o situaci v zemi původu, ze kterých vyplývá, že k diskriminaci z důvodu náboženství v Ghaně nad rámec obecného společenského a politického vyloučení dochází jen minimálně.

Žalobce brojil proti tomuto rozhodnutí žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, ve které namítal, (1) že situace v Ghaně není tak přehledná a jednoznačná, jak uvádí žalovaný a že na základě útoků ve městě Jamasi Nkwanta se obává o svůj život, z čehož žalobce dovozuje, že splňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu; (2) že členství jeho otce v NDC ohrožuje i žalobce, přestože sám není členem této strany; a (3) že vzhledem k nadcházejícím prezidentským volbám v roce 2008 by bylo vhodnější udělení doplňkové ochrany, neboť v případě vítězství NDC předpokládá, že již nebude ohrožen.

Krajský soud žalobu rozsudkem ze dne 16. 6. 2008 zamítl, a to zejména z následujících důvodů: (1) pokud jde o tvrzené útoky na žalobcova otce, ty se primárně netýkaly žalobce, přičemž se žalobce nepokusil obrátit o pomoc na státní orgány; (2) pokud jde o problémy s příslušníky kmene Ashanti, jednalo se o ojedinělý incident. Krajský soud se neztotožnil ani s argumentací žalobce týkající se doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu.

Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, ve které namítá důvod dle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Ke své argumentaci v žalobě dodává, že (1) incident ve městě Jamasi Nkwanta nelze označit za ojedinělou událost; (2) že pronásledování nemusí nutně vycházet od státu; (3) že žalovaný ani krajský soud se dostatečně nezabývaly intenzitou střetů mezi NDC a NPP; a (4) že mu v případě návratu do Ghany hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaném pod č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*

2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně*. Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.

3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.

4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele*.

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.

b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Nejvyšší správní soud neshledává v kasační stížnosti relevantní argumenty svědčící pro její přijatelnost.

Pokud jde o zásadní změnu okolností v zemi původu, zdejší soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 24. 11. 2005, č. j. 4 Azs 76/2005 - 73, www.nssoud.cz, ve kterém dospěl k následujícímu závěru: „*Pokud v zemi, v níž byl žadatel pronásledován pro své aktivní politické postoje, dojde k takové změně politické situace, že tvrzená perzekuce již nadále nehrozí, odpadá v takovém případě i potřeba mezinárodní ochrany formou azylu.*“ (viz rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2006, č. j. 6 Azs 307/2005 - 87, publ. pod č. 978/2006 Sb. NSS a ze dne 27. 1. 2009, č. j. 2 Azs 91/2008 - 66, www.nssoud.cz). V prezidentských volbách konaných v Ghaně v prosinci roku 2008 zvítězil kandidát opoziční strany NDC John Atta Mills, přičemž předání moci proběhlo bez násilností. Pokud jde o otázku původců pronásledování a vážné újmy a otázku dostupnosti ochrany v zemi původu a povinnosti vyhledat nejprve ochranu u tamějších orgánů, Nejvyšší správní soud se k nim již opakovaně vyjádřil, a to mj. v rozsudku ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2007 - 57, rozsudku ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, rozsudku ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008 - 62 či v rozsudku ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 86/2008 - 101, vše dostupné na www.nssoud.cz. Pokud jde o otázku tvrzeného pronásledování ze strany příslušníků kmene Ashanti, zdejší soud odkazuje na svou bohatou prejudikaturu k posouzení otázky, které jednání dosahuje intenzity pronásledování a které ne (srov. např. rozsudek ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 377/2004 - 75; rozsudek ze dne 27. 6. 2005, č. j. 4 Azs 395/2004 - 68; rozsudek ze dne 10. 2. 2006, č. j. 4 Azs 129/2005 - 54; rozsudek ze dne 18. 12. 2003, č. j. 2 Azs 51/2003 - 44; rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 - 54; usnesení ze dne 11. 10. 2007, č. j. 6 Azs 47/2007 - 67, vše www.nssoud.cz; či rozsudek ze

dne 5. 10. 2006, č. j. 2 Azs 66/2006 - 52, publikovaný pod č. 1066/2007 Sb. NSS). Pokud jde o možnost vnitřního útěku, zdejší soud odkazuje mj. na svůj rozsudek ze dne 24. 1. 2008, č. j. 4 Azs 99/2007 - 93, publikovaný pod č. 1551/2008 Sb. NSS. Pokud jde o jednotlivé typy vážné újmy, k nim se vyjádřil Nejvyšší správní soud mj. v rozsudcích ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, ze dne 11. 2. 2009, č. j. 1 Azs 107/2008 - 78, ze dne 28. 11. 2008, č. j. 5 Azs 46/2008 - 71 či rozsudku ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Azs 30/2007 - 69, vše www.nssoud.cz. Stěžovatelovu kasační stížnost tudíž nelze podřadit pod otázku nejudikovanou či nedostatečně judikovanou.

Stěžovatel rovněž nepoukazuje na rozpornou judikaturu ani nenavrhuje učinit judikatorní odklon. Krajský soud se nedopustil zásadního pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že jeho ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje dostatečnou odpověď na námitky podané v kasační stížnosti a krajský soud se *prima facie* v napadeném rozsudku neodchyluje od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. za nepřijatelnou a odmítl ji.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., z nichž vyplývá, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven krajským soudem zástupce z řad advokátů; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovenému zástupci stěžovatele byla přiznána odměna a náhrada hotových výdajů v celkové částce 4800 Kč [dva úkony právní služby po 2100 Kč podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) ve spojení s § 9 odst. 3 písm. f) a § 7 bodem 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 9. 2006, a dále dva režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu].

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu